

บทสรุปสำหรับ การเผยแพร่

โครงการสำรวจความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสียต่อการดำเนินงาน
ของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามตัวชี้วัดการรับรองการปฏิบัติราชการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568

บริษัทพีเอเอส คอนซัลแทนท์ แอนด์ รีเสิร์ช จำกัด

บทสรุปสำหรับการเผยแพร่

การสำรวจความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสียต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ตามตัวชี้วัดการรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 (ภายใต้โครงการต้านและลดทุจริตด้วยกลไกสหยุทธ์ เฉพาะกรณีพื้นที่เสี่ยงต่อการทุจริต (STRONG : Together against Corruption-TaC)) เพื่อให้การดำเนินการตามตัวชี้วัดการรับรองการปฏิบัติราชการของสำนักงาน ป.ป.ช. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและเกิดความต่อเนื่องในการพัฒนาการดำเนินงาน รวมทั้งได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1. วัตถุประสงค์

1.1 เพื่อประเมินระดับการรับรู้ และความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสียต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. และกลุ่มประชาชนทั่วไปที่รู้จักหรือรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช.

1.2 เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยและเงื่อนไขในการกำหนดการรับรู้และความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสียต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

1.3 เพื่อให้สำนักงาน ป.ป.ช. มีข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย/แผน/การกำหนดกลยุทธ์/กลวิธีในการสร้างการรับรู้ และการสร้างความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. อย่างเป็นรูปธรรมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

2. พื้นที่และกลุ่มเป้าหมายในการสำรวจ

พื้นที่ในการศึกษาวิจัย ครอบคลุมพื้นที่สำนักงาน ป.ป.ช. ส่วนกลาง 1 แห่ง คือ กรุงเทพมหานคร และพื้นที่ส่วนภูมิภาค ได้แก่ สำนักงาน ป.ป.ช. ภาค จำนวน 9 แห่ง รวมพื้นที่ในการศึกษาวิจัย 10 พื้นที่

2.1 กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาเชิงปริมาณ

ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multistage Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 4,240 คน แบ่งเป็น

กลุ่ม 1 ผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการติดต่อหรือสัมผัสกับสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบด้วย เยาวชน ประชาชนวัยทำงาน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ภาคเอกชน/นักธุรกิจ/ผู้ประกอบการ ภาคประชาสังคมหรือ NGOs และสื่อมวลชน จำนวน 3,330 คน

กลุ่ม 2 ผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการติดต่อหรือสัมผัสกับสำนักงาน ป.ป.ช. แต่มีการรับรู้/รู้จักบทบาทหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบด้วย เยาวชน ประชาชนวัยทำงาน เจ้าหน้าที่ของรัฐ ภาคเอกชน/นักธุรกิจ/ผู้ประกอบการ ภาคประชาสังคมหรือ NGOs และสื่อมวลชน จำนวน 910 คน

2.2 กลุ่มเป้าหมายในการศึกษาเชิงคุณภาพ

ใช้การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) แบ่งเป็น

กลุ่ม 1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เชิงลึก ได้แก่ (1) กลุ่มที่เคยติดต่อ/เข้าร่วมกิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบด้วยกลุ่มเยาวชน กลุ่มประชาชน วัยทำงาน กลุ่มภาคเอกชน/นักธุรกิจ/

ผู้ประกอบการ กลุ่มภาคประชาสังคมหรือ NGO และกลุ่มสื่อมวลชน (2) กลุ่มที่ไม่เคยติดต่อ/เข้าร่วมกิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบด้วยกลุ่มเยาวชน กลุ่มประชาชนวัยทำงาน และกลุ่มภาคเอกชน/นักธุรกิจ/ผู้ประกอบการ และ (3) กลุ่มผู้บริหารของสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวนรวม 27 คน

กลุ่ม 2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่ม แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ (1) กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เคยเข้าร่วมกิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. (2) กลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. จำนวนรวม 10 คน

3. วิธีการสำรวจ

ใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) จากผู้มีส่วนได้เสียต่อการดำเนินงานของของสำนักงาน ป.ป.ช. ทั้งผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการติดต่อหรือสัมผัสกับสำนักงาน ป.ป.ช. และผู้มีส่วนได้เสียที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในการติดต่อหรือสัมผัสกับสำนักงาน ป.ป.ช. แต่มีการรับรู้/รู้จักบทบาทของ ป.ป.ช.) และเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ทั้งจากกลุ่มกลุ่มที่เคยติดต่อ/เข้าร่วมกิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. กลุ่มที่ไม่เคยติดต่อ/เข้าร่วมกิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. และกลุ่มผู้บริหารของสำนักงาน ป.ป.ช. และการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) กับกลุ่มเจ้าหน้าที่ของรัฐทั้งที่เคยและไม่เข้าร่วมกิจกรรมกับสำนักงาน ป.ป.ช. โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ในห้วง มีนาคม - มิถุนายน 2568

4. ผลการศึกษาเชิงปริมาณ

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจ

1) กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายมากที่สุด (ร้อยละ 49.62) มีอายุระหว่าง 26-35 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 32.38) มีการศึกษาสูงสุดระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 51.63) มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชนมากที่สุด (ร้อยละ 32.12) อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากที่สุด (ร้อยละ 20.57) และเป็นประชาชนวัยทำงาน (อายุมากกว่า 25-59 ปี) มากที่สุด (ร้อยละ 37.97)

2) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ในการติดต่อหรือสัมผัสกับสำนักงาน ป.ป.ช. (ร้อยละ 78.50) โดยเฉพาะในฐานะผู้ได้เข้าร่วมโครงการ/กิจกรรมของสำนักงาน ป.ป.ช. ในกิจกรรมการป้องกันการทุจริต การปราบปรามการทุจริต และด้านการปลูกฝังวิถีคิด/สร้างจิตสำนึก

4.2 การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ของกลุ่มตัวอย่าง

1) กลุ่มตัวอย่างรับรู้ข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ทางสื่อออนไลน์ต่าง ๆ มากที่สุด (ร้อยละ 69.50) รองลงมา คือ โทรทัศน์ (ร้อยละ 48.22) และสื่อบุคคล (ร้อยละ 42.67) โดยมีความถี่ในการรับข้อมูลข่าวสารจากการแถลงข่าวของสำนักงาน ป.ป.ช. สูงสุด รองลงมา คือ จากเว็บไซต์ของสำนักงาน ป.ป.ช. และจากสื่อบุคคลต่าง ๆ และเห็นว่าสื่อที่ถ่ายทอดข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ภาพรวม มีประสิทธิภาพในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย=3.20) โดยสื่อบุคคลมีระดับประสิทธิภาพสูงที่สุด รองลงมาคือ สื่อออนไลน์ต่าง ๆ

และสื่อโทรทัศน์ และมีความต้องการให้สำนักงาน ป.ป.ช. ทำการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานทางสื่อออนไลน์ในลักษณะข่าวสารออนไลน์และคลิปวิดีโอสั้นมากที่สุด รองลงมาคือรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ

2) กลุ่มตัวอย่างให้ความสนใจข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย=3.93) โดยเฉพาะด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต รวมทั้งด้านการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และเห็นว่าข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่เผยแพร่ผ่านสื่อมีคุณภาพสูง (ค่าเฉลี่ย=3.89) โดยเฉพาะการสามารถสร้างความเข้าใจและนำไปใช้ประโยชน์ การมีความรวดเร็วทันกับสถานการณ์ และความถูกต้องของข้อมูลข่าวสาร

4.3 การรับรู้บทบาทหน้าที่การดำเนินงาน ความเชื่อมั่น ความพึงพอใจ และความคาดหวังต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ของกลุ่มตัวอย่าง

1) กลุ่มตัวอย่างรับรู้บทบาทหน้าที่การดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ร้อยละ 77.20 (ค่าเฉลี่ย = 3.86 หรือระดับมาก) โดยเฉพาะด้านการปราบปรามการทุจริต ด้านการป้องกันการทุจริต และด้านการให้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของสำนักงาน ป.ป.ช.

2) กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อมั่นต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

(1) **ด้านการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช.** กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อมั่น ร้อยละ 78.00 (ค่าเฉลี่ย=3.90 หรือระดับมาก) โดยเฉพาะด้านการให้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ และการปราบปรามการทุจริต

(2) **ด้านการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาลของสำนักงาน ป.ป.ช.** กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อมั่น ร้อยละ 78.00 (ค่าเฉลี่ย=3.90 หรือระดับมาก) โดยเฉพาะด้านคุณธรรม/จริยธรรม และด้านประสิทธิภาพและด้านประสิทธิผล

(3) **ด้านการให้บริการของสำนักงาน ป.ป.ช.** กลุ่มตัวอย่างมีความเชื่อมั่น ร้อยละ 79.00 (ค่าเฉลี่ย=3.95 หรือระดับมาก) โดยเฉพาะด้านสถานที่ให้บริการ การองค์การดิจิทัล และคุณภาพการให้บริการของเจ้าหน้าที่

3) กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ร้อยละ 77.60 (ค่าเฉลี่ย=3.88 หรือระดับมาก) โดยเฉพาะด้านการปลูกฝังวิถีคิด/สร้างจิตสำนึก และด้านการป้องกันการทุจริต และมีความคาดหวังต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ร้อยละ 84.20 (ค่าเฉลี่ย =4.21 หรือระดับมาก) โดยเฉพาะด้านการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน และด้านการปราบปรามการทุจริต

4.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของสำนักงาน ป.ป.ช. ของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเห็นภาพลักษณ์เชิงบวกของสำนักงาน ป.ป.ช. ร้อยละ 78.00 (ค่าเฉลี่ย=3.90 หรือระดับสูง) โดยเฉพาะประเด็นการเป็นองค์กรที่สามารถให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่าย เป็นองค์กรที่ปฏิบัติงานด้วยความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ และสามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นอิสระ ปราศจากการแทรกแซง

4.5 ปัจจัยและเงื่อนไขในการกำหนดการรับรู้และความเชื่อมั่นต่อสำนักงาน ป.ป.ช.

1) พบปัจจัยด้านเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ที่อยู่อาศัย บทบาทหน้าที่ รวมทั้งปัจจัยเชิงพื้นที่ของกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นเงื่อนไขในการกำหนดการรับรู้และสร้างความเชื่อมั่นให้กับสำนักงาน ป.ป.ช. โดยมีข้อเสนอ

ในการเพิ่มการรับรู้ในกลุ่มเพศทางเลือก กลุ่มผู้มีอายุไม่เกิน 25 ปี กลุ่มผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา เกษตรกร กลุ่มสื่อมวลชน และกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ภาคเหนือเป็นพิเศษ

2) พบปัจจัยเรื่องการรับรู้บทบาทหน้าที่การดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่ส่งผลต่อความเชื่อมั่นต่อสำนักงาน ป.ป.ช. โดยมีข้อเสนอในการสร้างการรับรู้ให้กับผู้มีส่วนได้เสียกับสำนักงาน ป.ป.ช. ในประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ในทางที่สูงขึ้น

4.6 ประเด็นการสำรวจที่เป็นจุดเด่น และประเด็นที่ควรพัฒนาเร่งด่วน

1) ประเด็นที่เป็นจุดเด่นและส่งผลต่อความเชื่อมั่นของสำนักงาน ป.ป.ช. แต่ละด้านที่สำคัญ คือ

(1) **ด้านการปลูกฝังวิถีคิด/สร้างจิตสำนึก** คือ การเห็นถึงบทบาทการจذبธรรมเพื่อปลูกฝังวิถีคิด/มีกิจกรรมปลูกฝังจิตสำนึกอย่างต่อเนื่อง มีการสื่อสารเกี่ยวกับภารกิจที่ชัดเจน และเห็นถึงบทบาทการส่งเสริมให้เยาวชน ประชาชน และชุมชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการต่อต้านการทุจริต

(2) **ด้านการป้องกันการทุจริต** คือ ผลการดำเนินการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตจากรายงานที่ปรากฏต่อสาธารณะ การเห็นบทบาทการดำเนินการตรวจสอบตามข้อร้องเรียนต่าง ๆ และการเห็นผลงานการตรวจสอบทรัพย์สินที่เป็นการป้องปรามการทุจริตต่าง ๆ

(3) **ด้านการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน** คือ การเห็นบทบาทของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการตรวจสอบทรัพย์สินอย่างจริงจัง และเห็นว่า มีระบบตรวจสอบทรัพย์สินที่มีกระบวนการชัดเจน น่าเชื่อถือ และเป็นมาตรฐาน

(4) **ด้านการปราบปรามการทุจริต** คือ การเห็นถึงบทบาทของสำนักงาน ป.ป.ช. ในการดำเนินอย่างจริงจังเมื่อมีการร้องเรียน การเห็นบทบาทการสร้างการมีส่วนร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ในการปราบปรามการทุจริต และการเห็นผลงานตรวจสอบทุจริตจนนำไปสู่การลงโทษ

(5) **ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ของสำนักงาน ป.ป.ช.** คือ มีการแสดงผลงานให้ประชาชนทราบ มีวิธีสื่อสารหลายช่องทางและดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก

2) ประเด็นที่ควรพัฒนาเร่งด่วนเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพการส่งเสริมและขับเคลื่อนหลักสูตรด้านทุจริต การเพิ่มประสิทธิภาพในการสร้างการมีส่วนร่วมกับทุกภาคส่วนในการป้องกันการทุจริต การเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบกรณีร่ำรวยผิดปกติ การเพิ่มประสิทธิภาพในการตรวจสอบการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ และการเพิ่มประสิทธิภาพในการเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าของคดีที่เป็นที่สนใจของประชาชน

5. ผลการศึกษาเชิงคุณภาพ

5.1 การรับรู้ และความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้เสียต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. ในภาพรวมพบช่องว่างการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

1) การรับรู้ของประชาชนส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้นอยู่ในกรอบของภารกิจด้านการปราบปรามการทุจริต ขณะที่บทบาทเชิงป้องกันและการปลูกฝังจิตสำนึกยังไม่ถูกสื่อสารอย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง การเชื่อมโยง

บทบาทองค์กรกับประเด็นใกล้ตัวในชีวิตประจำวันยังไม่ชัดเจน ส่งผลให้การรับรู้ไม่ขยายตัวสู่ความเข้าใจเชิงลึกหรือยั่งยืน

2) การสื่อสารอาจไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมของผู้รับสาร นอกจากนี้ ยังขาดระบบหรือกลไกโต้ตอบแบบสองทางที่สามารถฟังเสียงสะท้อนหรือสร้างการมีส่วนร่วมได้อย่างแท้จริง หรือการขาดกิจกรรมออนไลน์เชิงรุกที่เข้าถึงกลุ่มเฉพาะ

3) การเปิดเผยผลการดำเนินงานต่อสาธารณะยังไม่เป็นระบบ และขาดกลไกที่อธิบายกระบวนการอย่างเข้าใจง่าย ส่งผลให้ประชาชนไม่สามารถติดตามผลหรือประเมินความคืบหน้าได้ชัดเจน โดยเฉพาะในคดีที่อยู่ในความสนใจของสังคมและเกี่ยวข้องกับผู้มีอำนาจ

4) การมีส่วนร่วมในปัจจุบันยังจำกัดอยู่ในกลุ่มที่เคยมีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ ขาดการเปิดโอกาสให้กลุ่มเป้าหมายใหม่ ๆ เข้ามามีบทบาทอย่างแท้จริง นอกจากนี้ ยังไม่พบความชัดเจนในการนำความคิดเห็นไปใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนา ขณะที่สื่อมวลชนเองยังขาดช่องทางที่เป็นระบบในการร่วมออกแบบแนวทางการสื่อสารร่วมกับองค์กร

5) การประชาสัมพันธ์ยังไม่สามารถเจาะลึกไปถึงกลุ่มเป้าหมายที่อยู่ห่างไกลจากระบบราชการ หรือไม่มีพื้นฐานความเข้าใจเกี่ยวกับองค์กร โดยเฉพาะในพื้นที่ห่างไกลและกลุ่มเยาวชน นอกจากนี้ เนื้อหาที่เผยแพร่ยังไม่เชื่อมโยงกับประเด็นที่ประชาชนให้ความสนใจในแต่ละช่วงเวลา ขาดความถี่ในการเผยแพร่ข้อมูล และยังขาดรูปแบบที่น่าสนใจสำหรับคนรุ่นใหม่

6) ระบบการแจ้งเบาะแสยังเน้นเพียงการเปิดช่องทาง แต่ยังไม่มีการสื่อสารถึงกระบวนการคุ้มครองผู้แจ้งอย่างชัดเจน ขณะเดียวกัน ระบบติดตามผลสำหรับผู้แจ้งยังไม่มีประสิทธิภาพเพียงพอให้ประชาชนทั่วไปเข้าถึงและเข้าใจได้ง่าย ส่งผลให้เกิดความลังเลในการมีส่วนร่วม

7) ภารกิจด้านการปลูกฝังค่านิยมสุจริตยังขาดการออกแบบโครงการที่มีความต่อเนื่องและสอดคล้องกับบริบทของกลุ่มเป้าหมายอย่างแท้จริง ขาดกลยุทธ์ใหม่ ๆ และการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีในพื้นที่และภาคเอกชนเพื่อการขยายผลอย่างยั่งยืน

8) บุคลากรขององค์กรยังไม่ได้รับการพัฒนาให้มีบทบาทเชิงสัญลักษณ์ในฐานะ “ตัวแทนของค่านิยม” ที่ประชาชนสามารถจดจำและเชื่อมโยงกับความโปร่งใสและธรรมาภิบาลขององค์กรได้อย่างชัดเจน ยังขาดการวิเคราะห์เชิงข้อมูลเพื่อปรับปรุงและสร้างภาพลักษณ์เชิงบวกที่สอดคล้องกับความคาดหวังของสังคม

5.2 การรับรู้และความเชื่อมั่นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช. แยกตามภารกิจ

1) ด้านการปลูกฝังวิธีคิด/จิตสำนึก พบประเด็นช่องว่างการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

- ประชาชนบางกลุ่มยังรับรู้ภารกิจในระดับผิวเผิน เนื่องจากการสื่อสารยังไม่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง อีกทั้งกิจกรรมยังขาดความต่อเนื่อง

- ยังไม่สามารถเชื่อมโยงกับระบบการศึกษาและกลไกในระดับชุมชนอย่างชัดเจน ส่งผลต่อศักยภาพในการปลูกฝังค่านิยมในระยะยาว

- การดำเนินกิจกรรมในบางกรณียังขาดระบบติดตามผลลัพธ์ที่ชัดเจน

- การวางแผนและดำเนินการในเชิงเครือข่ายยังขาดความต่อเนื่อง โดยเฉพาะการดำเนินงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน หรือภาคประชาสังคม

2) ด้านการป้องกันการทุจริต พบประเด็นช่องว่างการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

- ข้อมูลเกี่ยวกับภารกิจยังไม่เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชนและประชาชนทั่วไป

- ยังขาดการบูรณาการการส่งเสริมจิตสำนึกด้านทุจริตในระบบการศึกษาที่เชื่อมโยงกับชีวิตจริง และการดำเนินกิจกรรมยังขาดความต่อเนื่อง

- การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันการทุจริตยังคงจำกัด เนื่องจากขาดกลไกที่ชัดเจน เปิดกว้าง และมีความปลอดภัยเพียงพอ

- ในบางพื้นที่ยังมีข้อกังวลเกี่ยวกับความเป็นกลางและความปลอดภัยจากอิทธิพลภายนอก

3) ด้านการตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน พบประเด็นช่องว่างการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

- การสื่อสารเกี่ยวกับบทบาท กระบวนการ และผลการดำเนินงาน ยังไม่สามารถเข้าถึงประชาชนในวงกว้าง

- ช่องทางและรูปแบบการสื่อสารที่ใช้ในปัจจุบันยังไม่เอื้อต่อการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนและภาคประชาชนในพื้นที่

- ในบางกรณียังมีข้อกังวลว่า การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินและหนี้สินอาจไม่ครอบคลุมถึงบุคคลใกล้ชิดของผู้ยื่นบัญชี

- ยังมีความกังวลเกี่ยวกับความเป็นอิสระขององค์กร โดยเฉพาะในกรณีที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีอำนาจทางการเมืองหรือข้าราชการระดับสูง

4) ด้านการปราบปรามการทุจริต พบประเด็นช่องว่างการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

- ขาดกลไกที่เปิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้หรือซักถามข้อมูลเพิ่มเติมอย่างเป็นระบบ อีกทั้งการสื่อสารยังไม่ต่อเนื่องเพียงพอ

- ยังขาดการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์เชิงรุกอย่างเป็นระบบเพื่อเสริมสร้างภาพลักษณ์ความเป็นผู้นำด้านความยุติธรรม

- ยังมีข้อกังวลจากสาธารณชนเกี่ยวกับความล่าช้า และความไม่เท่าเทียมในการบังคับใช้กฎหมาย โดยเฉพาะเมื่อเกี่ยวข้องกับผู้มีอำนาจหรือประเด็นทางการเมือง

- ระบบคุ้มครองพยานและผู้แจ้งเบาะแสยังไม่สามารถสร้างความมั่นใจได้อย่างเพียงพอ ส่งผลให้การมีส่วนร่วมของประชาชนในฐานะภาคีในการปราบปรามการทุจริตยังไม่เกิดขึ้นอย่างเต็มศักยภาพ

5) ด้านการให้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ พบประเด็นช่องว่างการดำเนินงานที่สำคัญ ดังนี้

- ประชาชนส่วนใหญ่ยังขาดแรงจูงใจในการติดตามหรือแสวงหาข้อมูลอย่างตั้งใจ โดยเฉพาะกลุ่มเยาวชนและประชาชนทั่วไปที่อยู่นอกกระบวนการ

- รูปแบบและเนื้อหาการสื่อสารยังไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการบริโภคสื่อของประชาชนอย่างเพียงพอ รวมถึงมีความต้องการให้พัฒนาแพลตฟอร์มที่เปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถสื่อสารย้อนกลับและมีส่วนร่วม

- การกำหนดแนวทางประชาสัมพันธ์เชิงรุกยังขาดความชัดเจนและต่อเนื่อง

- ขาดการสื่อสารเชิงกลยุทธ์เพื่อยกระดับภาพลักษณ์องค์กรที่น่าเชื่อถือ โปร่งใส และพร้อมรับฟังความคิดเห็นของสังคม

5.3 ปัจจัยเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้และความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

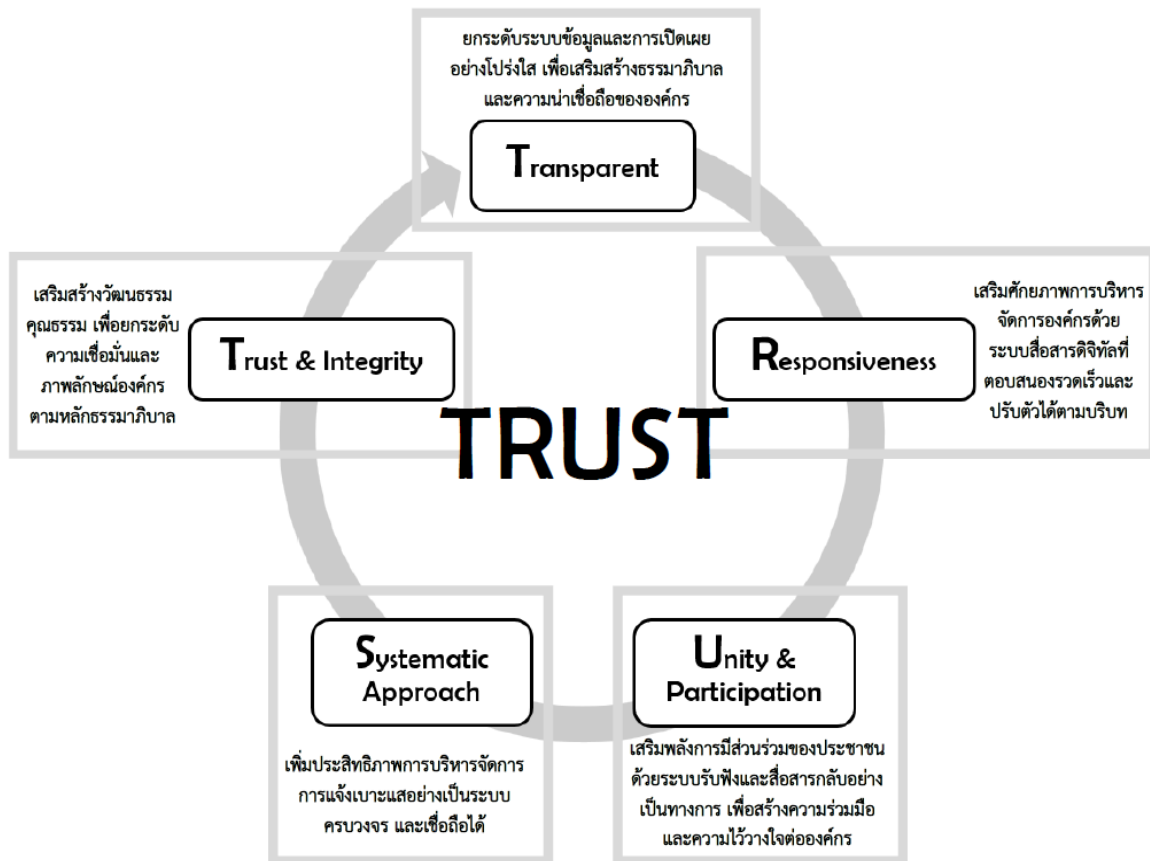
1) ปัจจัยเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ ได้แก่ (1) การมีบทบาทหน้าที่เกี่ยวข้องกับภารกิจของ ป.ป.ช. (2) ความจำเป็นในการเข้าถึงข้อมูล เช่น การยื่นบัญชีทรัพย์สิน การบริหารงบประมาณ หรือการรับรู้ข่าวสารจากสื่อ (3) การรับรู้ตามกระแสสังคมและสื่อมวลชน (4) ความสนใจส่วนบุคคลและการแสวงหาข้อมูลเพื่อใช้งาน (5) การประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึงและการมีส่วนร่วมของประชาชนเพื่อขยายการรับรู้ (6) สภาพพื้นที่และวัฒนธรรมในแต่ละภูมิภาค โดยพื้นที่ห่างไกลทำให้เกิดข้อจำกัดในการสื่อสาร และพื้นที่ที่มีวัฒนธรรมแบบหลีกเลี่ยงความขัดแย้งและเน้นความสัมพันธ์เชิงอุปถัมภ์ ทำให้ประชาชนขาดแรงจูงใจในการติดตามข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน (7) บทบาททางการเมืองในพื้นที่ โดยเฉพาะเมื่อมีการแข่งขันระหว่างกลุ่มการเมืองท้องถิ่นและมีการใช้กลไกของ ป.ป.ช. ในการตรวจสอบฝ่ายตรงข้าม และ (8) การตระหนักถึงความสำคัญและผลกระทบที่เกิดขึ้น

2) ปัจจัยเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่น ได้แก่ (1) การรับรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. (2) การสื่อสารเกี่ยวกับผลการดำเนินงานและข้อเท็จจริงของคดี (3) ความเพียงพอและต่อเนื่องของการประชาสัมพันธ์ (4) ความชัดเจนของเป้าหมายและความจริงจังในการทำงานขององค์กร ป.ป.ช. (5) ประสิทธิภาพของกระบวนการตรวจสอบ และ (6) ความสอดคล้องของระยะเวลาดำเนินงานกับความคาดหวังของสังคม

6. ข้อเสนอในการสร้างการรับรู้ และการสร้างความเชื่อมั่นต่อการดำเนินงานของสำนักงาน ป.ป.ช.

6.1 ข้อเสนอเชิงนโยบาย

ข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อเสริมสร้างการรับรู้และความเชื่อมั่นของสำนักงาน ป.ป.ช.ในภาพรวม สรุปลงเป็น “TRUST Model” ดังนี้

รายละเอียดข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- กำหนดกรอบนโยบายการสื่อสารข้อมูลที่ครอบคลุมทุกภารกิจขององค์กร พร้อมจัดทำชุดข้อมูลที่เข้าถึงง่าย ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องแก่สาธารณะ
- กำหนดนโยบายการเปิดเผยข้อมูลเชิงรุก โดยพัฒนาระบบสื่อสารสถานะของคดีและผลการดำเนินคดีอย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง ควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการ (Workshop) ระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ฝ่ายนโยบาย ฝ่ายปราบปรามการทุจริต และฝ่ายกฎหมาย ฯลฯ เพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับแนวทางการเปิดเผยข้อมูลคดีภายใต้กรอบกฎหมายที่กำหนด นอกจากนี้ควรพัฒนาระบบดิจิทัลเพื่อเผยแพร่สถานะคดีแบบเรียลไทม์ที่ครอบคลุมทุกพื้นที่ มีความปลอดภัย และใช้งานง่าย เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถติดตาม ตรวจสอบ และมีส่วนร่วมได้มากขึ้น
- สนับสนุนการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และการต่อต้านการทุจริตไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างเป็นระบบ โดยอาจจัดให้เป็นสาระสำคัญในรายวิชาหน้าที่พลเมือง และเชื่อมโยงกับกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน พร้อมกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อปลูกฝังเจตคติที่ถูกต้องและยั่งยืนตั้งแต่วัยเยาว์

4) บูรณาการภารกิจด้านการปราบปรามเป็นกลไกเสริมภารกิจด้านการป้องกันการทุจริต ผ่านการสื่อสารเพื่อสร้างการตระหนักรู้ในสังคมเกี่ยวกับบทลงโทษและผลกระทบของการทุจริต อีกทั้งควรสร้างเครือข่ายต่อต้านการทุจริตโดยเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคีท้องถิ่น พร้อมพัฒนาระบบติดตามและประเมินผลการปลูกฝังค่านิยมที่สามารถวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม

5) มุ่งพัฒนาความเชี่ยวชาญ ทักษะ และค่านิยมของเจ้าหน้าที่ทุกระดับให้มีความซื่อสัตย์ โปร่งใส และมีทักษะการสื่อสารเชิงสร้างสรรค์ โดยผู้บริหารต้องทำหน้าที่เป็นผู้นำด้านค่านิยมและจริยธรรม พร้อมสนับสนุนการสรรหาและแต่งตั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้เป็นไปอย่างโปร่งใส และปราศจากอิทธิพลทางการเมือง

6) พัฒนาและนำระบบดิจิทัลและปัญญาประดิษฐ์ (AI) มาใช้ เช่น การตอบสนองข้อมูลแบบเรียลไทม์ การวิเคราะห์ข้อมูล การตรวจจับพฤติกรรมทุจริต หรือการคัดกรองข้อมูลแจ้งเบาะแส พร้อมยกระดับบริการออนไลน์ให้ใช้งานง่าย ปลอดภัย และเพิ่มฟังก์ชันเสริม เช่น ระบบแจ้งเตือนข่าวสาร แอปพลิเคชันเชิงโต้ตอบ และระบบติดตามสถานะแบบเรียลไทม์ เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมของประชาชน

7) กำหนดนโยบายที่มุ่งเน้นผลลัพธ์เชิงคุณภาพมากกว่าปริมาณ และจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอย่างเหมาะสมเพื่อยกระดับคุณภาพการดำเนินงาน รวมทั้งใช้ผลการประเมินความเชื่อมั่นเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงงานอย่างเป็นรูปธรรม เน้นการประยุกต์ใช้กระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) เพื่อรวบรวมองค์ความรู้และบทเรียนจากการปฏิบัติงาน ใช้เป็นเครื่องมือประเมินตนเองและกำหนดแนวทางพัฒนาเชื่อมโยงกับการวางแผนยุทธศาสตร์ขององค์กร

8) กำหนดยุทธศาสตร์เปิดพื้นที่ให้ภาคประชาชน ภาคเอกชน และสื่อมวลชนมีส่วนร่วมผ่านกระบวนการ Co-Design Platform ในการออกแบบกิจกรรมและมาตรการต่อต้านการทุจริต เพื่อสร้างความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมของสังคม พร้อมกำหนดนโยบายการสื่อสารที่สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์กลุ่มเป้าหมาย และระดับความเสี่ยง โดยใช้สื่อและช่องทางที่หลากหลาย เพื่อเผยแพร่ภาพลักษณ์องค์กรที่มีความเป็นมืออาชีพและทันสมัย

6.2 ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติ

1) ภารกิจด้านการปลูกฝังวิถีคิด/จิตสำนึก

(1) เพิ่มความต่อเนื่องและจริงจังในการจัดกิจกรรมรณรงค์เพื่อปลูกฝังจิตสำนึก และให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น เน้นการนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติให้มากขึ้น ไม่เน้นเฉพาะความรู้เชิงทฤษฎี

(2) วางแผนงานที่ชัดเจนและกำหนดระยะเวลาในการจัดกิจกรรมต้านทุจริตให้เกิดความต่อเนื่องและสม่ำเสมอ สร้างเครือข่ายต่อต้านทุจริตโดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน โดยเฉพาะภาคีในท้องถิ่น

(3) บูรณาการความรู้และกิจกรรมปลูกฝังจิตสำนึกต้านทุจริตกับระบบการศึกษาและกลไกในระดับชุมชนให้ชัดเจนขึ้น

(4) พัฒนาระบบติดตามและประเมินผลที่สามารถสะท้อนผลลัพธ์ได้อย่างเป็นรูปธรรม

(5) วางแผนในการประสานความร่วมมือกับภาคีในพื้นที่อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เน้นให้เกิดความครอบคลุมและยั่งยืนในการปลูกฝังค่านิยม

2) ภารกิจด้านการป้องกันการทุจริต

(1) สื่อสารภารกิจ/บทบาทด้านการป้องกันให้ชัดเจน ครอบคลุมพื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย และดำเนินการอย่างสม่ำเสมอ

(2) สื่อสารให้ประชาชนตระหนักรู้ถึงโทษและผลกระทบเชิงลบจากการทุจริต เพื่อสร้างแรงจูงใจการยับยั้งพฤติกรรมทุจริตอย่างเป็นรูปธรรม

(3) บูรณาการความร่วมมือกับภารกิจด้านการสนับสนุน (สสอ.) เพื่อขยายช่องทางการสื่อสารให้หลากหลายยิ่งขึ้น เน้นช่องทางที่ประชาชนนิยมและเข้าถึงได้ง่าย เช่น Facebook, YouTube, TikTok หรือการใช้ Influencers สื่อสารบทบาทของสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(4) ปรับปรุงกลไกการป้องกันการทุจริตที่มีประสิทธิภาพและสร้างความเชื่อมั่นของประชาชนในการมีส่วนร่วมเฝ้าระวังให้มากขึ้น โดยเน้นให้ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายต่างๆ

(5) พัฒนาระบบแจ้งเบาะแส ในลักษณะแพลตฟอร์มที่เป็นมิตรกับผู้ใช้และคำนึงถึงความปลอดภัย รวมถึงมีช่องทางให้ผู้แจ้งสามารถติดตามผลการดำเนินงานได้ พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์สิทธิและมาตรการคุ้มครองผู้แจ้งเบาะแสอย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความมั่นใจและกระตุ้นการมีส่วนร่วม นอกจากนี้ พัฒนาระบบแจ้งเบาะแสที่สามารถเชื่อมโยงฐานข้อมูลร่วมกันระหว่างภารกิจด้านการปลูกฝังวิถีคิด/จิตสำนึก และภารกิจด้านการป้องกันการทุจริต เพื่อการบูรณาการและใช้ประโยชน์จากข้อมูลร่วมกัน

3) ภารกิจด้านตรวจสอบทรัพย์สินและหนี้สิน

(1) สื่อสารบทบาทหน้าที่ ขั้นตอนการตรวจสอบ และผลการตรวจสอบให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ในวงกว้าง เพื่อให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกมากขึ้น เน้นส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตรวจสอบทรัพย์สิน เพิ่มความเข้มข้นในการสื่อสารอย่างมีเป้าหมาย โดยเฉพาะในระดับพื้นที่ และบูรณาการการสื่อสารร่วมกับภารกิจด้านอื่นๆ เพื่อจัดทำแผนการสื่อสารที่เป็นเอกภาพและตรงกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น

(2) เพิ่มความรวดเร็วในการดำเนินการ และทบทวนการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะที่โปร่งใสยิ่งขึ้น โดยเฉพาะการสื่อสารข้อมูลในส่วนของผลการตรวจสอบ ควรพิจารณาปรับรูปแบบการเปิดเผยข้อมูล โดยกำหนดระยะเวลาในการเผยแพร่บัญชีทรัพย์สินในเบื้องต้น เช่น 180 วัน พร้อมทั้งดำเนินการประชาสัมพันธ์อย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างสะดวก และมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบ

(3) สร้างความเชื่อมั่นในมาตรฐานและการตรวจสอบที่เป็นกลาง และปราศจากอิทธิพลแทรกแซง โดยมีการสื่อสารเชิงรุกมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนเข้าใจบทบาทดังกล่าวอย่างชัดเจน

(4) พัฒนารูปแบบการสื่อสารให้ทันสมัยและเข้าถึงประชาชน โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงาน อาจพัฒนาแอปพลิเคชันที่มีรูปแบบการนำเสนอที่น่าสนใจ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและติดตามข้อมูลข่าวสาร เปิดให้บริการการยื่นบัญชีทรัพย์สินผ่านระบบออนไลน์ โดยต่อยอดและพัฒนาฟังก์ชันเพิ่มเติม เพื่อสนับสนุนการรับรู้ของประชาชนในวงกว้าง

4) ภารกิจด้านปราบปรามการทุจริต

(1) ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการตรวจสอบและลงโทษที่รวดเร็วขึ้น ตอบสนองหรือให้ข้อมูลป้อนกลับต่อเรื่องร้องเรียน และชี้ให้เห็นถึงบทลงโทษที่ชัดเจนสำหรับผู้กระทำความผิดที่ยังอยู่ในตำแหน่ง โดยเฉพาะการตรวจสอบและดำเนินการกับผู้ที่มีอำนาจ ควรทบทวนและปรับปรุงขั้นตอนบางประการที่อาจก่อให้เกิดความซ้ำซ้อนและเป็นอุปสรรคต่อความรวดเร็วในการดำเนินงาน

(2) สื่อสารสถานะการดำเนินคดีและผลการคดีอย่างเป็นขั้นตอนและต่อเนื่อง โดยสร้างกลไกการสื่อสารแบบสองทาง เพื่อให้ประชาชนสามารถซักถามข้อมูลเพิ่มเติม โดยควรประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการสร้างความเข้าใจและพัฒนาระบบการเปิดเผยข้อมูลให้อยู่ภายใต้กรอบของกฎหมาย

(3) พัฒนาระบบคุ้มครองพยานและผู้แจ้งเบาะแสให้สามารถสร้างความมั่นใจในความปลอดภัยและเชื่อมั่นในการมีส่วนร่วมให้ข้อมูลในฐานะภาคีในการปราบปรามการทุจริต และสื่อสารให้ประชาชนรับรู้อย่างกว้างขวาง เพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในความปลอดภัยและส่งเสริมการมีส่วนร่วมให้มากยิ่งขึ้น

5) ภารกิจด้านการให้ข้อมูลข่าวสารผ่านสื่อประชาสัมพันธ์และภารกิจสนับสนุน

(1) ควรใช้การสื่อสารทางโซเชียลมีเดียให้มากขึ้น เพิ่มความถี่ในการสื่อสาร และพัฒนารูปแบบการสื่อสารให้มีความหลากหลาย โดยเฉพาะการส่งเสริมการสื่อสารสองทางเพื่อส่งเสริมปฏิสัมพันธ์กับสาธารณชน รวมทั้งเพื่อชี้แจงประเด็นที่สำคัญให้ทันต่อสถานการณ์

(2) ปรับปรุงเว็บไซต์ให้มีข้อมูลที่ทันสมัย เข้าใจง่าย และตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย บูรณาการความร่วมมือจากทุกหน่วยงานในการปรับปรุงเนื้อหาบนเว็บไซต์ให้ทันสมัยอยู่เสมอ

(3) ปรับปรุงสื่อโทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ และการแถลงข่าวให้มีประสิทธิภาพ เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายให้มากขึ้น และสอดคล้องกับบริบทของปัญหาทุจริตในแต่ละพื้นที่ มีการประสานงานกับสื่อมวลชนทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ เพื่อถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารให้ตรงประเด็น ทันเหตุการณ์ และสื่อสารในมิติต่าง ๆ ได้อย่างทั่วถึง รวมไปถึง การติดตามและรวบรวมผลการดำเนินงานด้านการประชาสัมพันธ์จากระดับจังหวัดกลับมายังส่วนกลางเพื่อใช้ในการประเมินผลและวางแผนพัฒนาเชิงระบบต่อไป

(4) เพิ่มการรับรู้และกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อการสื่อสารองค์กรให้มากขึ้น ในกลุ่มเพศทางเลือก กลุ่มผู้มีอายุไม่เกิน 25 ปี กลุ่มผู้มีการศึกษาระดับประถมศึกษา เกษตรกร กลุ่มสื่อมวลชน และกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ภาคเหนือ โดยเน้นการออกแบบกิจกรรมหรือเนื้อหาสื่อสารที่สอดคล้องกับความสนใจของกลุ่มต่างๆ ดังกล่าว เพื่อสร้างการรับรู้ที่ครอบคลุมและเท่าเทียมยิ่งขึ้น

(5) เพิ่มการสื่อสารในกลุ่มผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ติดต่อกับสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายใหม่ให้มากขึ้น เน้นการสร้างความรู้ความเข้าใจ การมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต กระตุ้นให้เกิดการตระหนักรู้ถึงโทษและผลกระทบของการทุจริต โดยบูรณาการการดำเนินงานร่วมกับทุกภารกิจหลัก เพื่อการสื่อสารเชิงรุกที่ครอบคลุมทุกมิติ และสามารถเข้าถึงกลุ่มประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(6) ปรับปรุงเนื้อหาประชาสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของกลุ่มเป้าหมาย เน้นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอที่เข้าใจง่าย น่าสนใจ และสอดคล้องกับพฤติกรรมการใช้สื่อของประชาชน โดยเฉพาะเยาวชน รวมถึงลดการใช้ภาษาทางกฎหมายที่เข้าใจยาก

(7) วางแผนการสื่อสารเชิงกลยุทธ์เพื่อยกระดับภาพลักษณ์ขององค์กร โดยผู้บริหารเป็นกลไกสำคัญในการแสดงบทบาทนำ และถ่ายทอดค่านิยมขององค์กรไปยังข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกระดับ เพื่อเสริมสร้างความเป็นแบบอย่างที่ดีในการดำรงตนด้วยความซื่อสัตย์ เป็นมืออาชีพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ รวมถึงมีทักษะในการสื่อสารเพื่อสะท้อนภาพลักษณ์เชิงบวกขององค์กร

